

Трудно е да разказваш за свой приятел, особено за някой, който те е вдъхновил и изградил като личност. На 14 години се запознах с Патрисия и не ми отне много време да разбера, в колко важен за мен човек ще се превърне тя. Още тогава си казах "Искам да направя филм за това момиче!" Е, може би не филм, но едно малко парченце истина от живота на това момиче, изпълнен с бунт, магия, много музика и безгранична вселенска любов!

Пати е човек, който заразява със своята енергия още в секундата, щом се срещнете. Достатъчен е един разговор с нея, за да повярваш в чудеса, в себе си и в свободата. Житейската ѝ история и възгледите ѝ за света не отговарят на крехката ѝ възраст, нито на времето, в което е родена. В един напълно разомагьосан свят, отдаден на материализма и необходимостта, Пати търси смисъл и пълнота, идеология, която да я води и да я насочва в правия път.

Патрисия Талеб е родена на 18 септември 2000г. Тя е дете от смесен брак- майка ѝ е българка, а баща ѝ ливанец. Прекарва детството си между Ливан и България, а когато е на 15 години с родителите си се мести в Англия. От тогава тя има три свои дома, в три различни държави, дори в три различни свята.

Като дете на две култури Пати е преживяла много цветно детство. Прекарвала летата си в Ливан, където тичала боса по улиците и играела по цял ден. Спомня си постоянно ожулените си колене и пълната с хора къща. В Ливан вратите не се затварят и всеки е добре дошъл, когато пожелае. Хората са изключително гостоприемни и гръмогласни, няма как да не се почувстваш у дома си за колкото и кратко да отидеш.

Тя определя времето си в България като по-спокойно, но много разноцветно и градивно. Родителите ѝ държали от малка да знае много езици, като още на 15 години тя говори перфектно български, арабски и английски. Това много помага за последвалата ѝ комуникация с хората и развитието ѝ в живота. Учи в ливанско училище и общува с други деца, израснали в пресечната точка на две култури. Когато се мести да живее в Англия, нейният опит с мултикултурния свят продължава с всички сили. Със смях споделя, че в класа ѝ имало само двама англичани. В курса ѝ учили хора от Шри Ланка, Хонконг, Китай и къде ли още не. Тези срещи ѝ помагат да осъзнае, че нейната собствена култура не е непременно правилната или единствено валидната.

Заради постоянните си пътувания и срещите с разнообразни хора, Пати пораства много бързо. Още от малка тя се отличава с невероятното си любопитство, отдаденост към знанието и любов към книгите. Изпитва специален интерес към поезията. Тя израства като личност с поетите на модернизма и декадентската литература. Нормално за човек сблъскал се с войната в ранна детска възраст, отгледан в лоното на две религии, опознал отблизо постсоциалистическата действителност на България и зрелия капитализъм на Англия. В изкуството и в литературата тя вижда огледало на действителността, необходимо на света, за да се огледа и да прозре студенината, объркването и ужаса, с който е наситен. Необходима е и промяна, и борба за справедливост и приемане в заобикалящата ни среда.

В своите тийнейджърски години Пати започва да се интересува от спиритуализъм, езотерика, религиознание и всякакъв вид духовност. Тези нейни мистични търсения я отвеждат в лоното на кришнаизма, където в най-бурните години на своя пубертет тя търси баланс, хармония и обяснение на въпросите си. Следвайки стъпките на своите вдъхновители от бийт поколението, Патрисия опознава и будизма. Философията на ненасилието изгражда в нея устойчиви убеждения срещу експлоатацията на животни, които тя поддържа и до днес. Изучавайки влиянията на източната култура и философия върху Запада, тя се запознава с психеделиците. Пати вижда в тях възможност за по-дълбоко прозрение на реалността. Тя е твърдо против хаотичния и необмислен начин, по който те се употребяват от много хора в днешно време. За нея психеделиците трябва да се възприемат като средство за отваряне на сетивата, за по-добро разбиране на човека и на обръкания свят, който той населява.

Възможността да учи в ливанското училище в София, а след това в добър колеж в Англия, допринася за развитието на интелекта и хуманитарните интереси на Пати. Тя продължава своето образование в университет, къде учи социология, приложната психология и антропология. В основата на нейните търсения е човекът - в своята пълнота и цялост. Пати мечтае някой ден да стане университетски професор, да се върне в България или в Ливан и да има възможността да предава своите знания и житейски опит на следващите поколения.

След дълго религиозно търсене и преминаване през будизма и кришнаизма, Патрисия открива истинското откровение за себе си в исляма. Тя приема религията на своя баща и се отдава на духовен живот в смирение със себе си. За нея вярата е необходима система, която прави обръкания човек на новото време по-структуриран и по-сигурен. Отдавайки се на дълбоката философия в шиитското учение, Пати преоткрива корените си и силата и смелостта на обществото, към което принадлежи.

Тя признава, че някои от старите ѝ приятели напускат живота ѝ след като приема исляма. Начинът ѝ на живот се променя - вече не ходи на купони, не слуша същата музика, не изповядва част от убежденията на модерния секуларизиран свят. Има хора, които са свикнали с определен образ, който тя вече не е склонна да поддържа, за да бъде приета. Признава, че много хора я заливат със собствените си предразсъдъци за това каква е тя. Стереотипите поставяни върху една религиозна жена от изтока понякога са твърде различни от действителността. За Пати най-важни са комуникацията и осъществяването на межкултурен диалог, който да помогне за преодоляване на предразсъдъците и въобразените различия между хората.